

PRUŠČO

Nové číslo prináša:

1. Rozhovor s riaditeľkou školy,
2. školské a celoslovenské súťaže,
3. vlastnú tvorbu,
4. čo sa v našej škole udialo...

VIII/1 – 2024

PREDSTAVENIE REDAKČNEJ RADY

TERAZ SA TU PREDSTAVÍME

SAMUEL

Ahoj, volám sa Samuel Burdej a momentálne som tretiak na Strednej škole v Pruskom. Vo voľnom čase sa venujem grafike a kresleniu rôznymi štýlmi na plátno alebo papier. V časopise pôsobím ako grafik. Grafiku sa snažím robiť umeleckým srdcom. Grafike sa pokúsim rozvíjať aj nadálej a zlepšovať sa v nej. Verím, že sa vám páči.

CONSTANCE

Volám sa Constance Marcinová a som šéfredaktorka školského časopisu Pruščo. V rámci tohto predstavovania, by som rada spomenula pár vecí, ktoré ma vystihujú. Od malička som čitateľka, deň bez knihy si ani neviem predstaviť. Sama som sa tiež pokúšala niečo napísat, no mám problém to dotiahnuť do konca. Časopisom sa venujem už par rokov, našla som v tom skvelú mimoškolskú aktivitu a náplň voľného času.

LEA

Lea Šedovičová redaktorka školského časopisu Pruščo. Písanie je mojím základným koníčkom, ktorým sa môžem realizovať v našom časopise. Mám rada čítanie kníh, počúvanie hudby a cestovanie po svete. Písaniu sa venujem už dlhšie, ale v časopise publikujem už druhý rok a mám v pláne v tom aj ďalej pokračovať.

ROZHOVOR!!! S RIADITEĽKOU ŠKOLY

Ing. Janka Fedorová

Chceli ste vždy pracovať v školstve?

Áno, učiteľstvo ma lákalo už od detstva. Vzhľadom k vtedajšiemu politickému režimu to nebola ľahká cesta, no so správnym odhadlaním sa dá zvládnuť všetko. Potom, ako ma neprijali na učiteľstvo, čo bola vtedy prestížna pozícia, len pre tých „vyvolených“, som sa rozhodla, že pôjdem na vysokú školu poľnohospodársku. Vyštudovala som a dostala som zaujímavú pracovnú ponuku, íst’ robiť do laboratória. Uvažovala som nad tým, no neskôr prišla príležitosť dorobiť si učiteľstvo, tak som po nej siahla. Som rada, že som sa tak rozhodla, práca v školstve mi je viacej ako len povolaním.

Vnímate, že sa dobu menia i žiaci?

Nástupom technológie sa postupne začal meniť svet, a keď sa dostala do lavíc, tak sa začalo meniť i školstvo. Nejde len o napomínanie študentov, nech nepoužívajú mobilné telefóny, ide aj o rôzne pomôcky, ktoré každodenne uľahčujú cestu k vzdelaniu. Hlavnou zmenou, ktorú vnímam, sú vyššie nároky žiakov a ich väčšia túžba po nekonvenčných formách učenia. Žiaci prejavujú intenzívny záujem o rôzne projekty, či už ide o tie, ktoré sa odohrávajú na našej škole, alebo tie, kvôli ktorým musia vystretnúť do zahraničia. Túžba po vzdelaní u našich študentov v posledných rokoch prechádza zenitom. Sú odhodlanejší a sebavedomejší a ja to beriem ako úlohu učiteľov, a mňa ako riaditeľky školy, ich v tomto ďalej podporovať a pracovať na tom, aby malí čo najviac možností na ďalší rozvoj.

Čo beriete ako váš najväčší úspech ako riaditeľky školy?

Najväčším úspechom nielen mňa, ale aj celej školy je, že stále funguje. Počas zlúčovania a redukcie škôl v Trenčianskom samosprávnom kraji zažívala nejedna škola boj o prežitie. A ten sme zvládli. Do budúcnosti by som rada udržala tento postoj, keďže práve odbory, ktoré sú na našej škole majú vysokú perspektívnu do budúcnosti.

Ako trávite svoj voľný čas?

Práve manuálna práca sa pre mňa ukázala ako efektívna na odreagovanie a zrelaxovanie po dlhom dni alebo týždni v robe. Mám dom s veľkou záhradou, takže sa tam vždy nájde nejaká robota. Niekoľko idem na prechádzku s mojím labradorom a tiež určitý čas strávim s mojou rodinou.

Aké sú najbližšie projekty, ktoré plánujete zrealizovať na škole?

Plánov mám veľa, aktuálne riešime dotáciu 1,5 milióna, ktorú sme dostali z plánu obnovy, a ako ju minúť rozumne na ďalšie zveľaďenie školy. Medzi hlavných adeptov na investíciu patria: zimná záhrada, exteriérová učebňa pre mechanikov, rekonštrukcia samotnej budovy kaštieľa, výmena okien, elektroinštalácia, nové rozvody a tak ďalej.

Nechýba vám učiteľstvo?

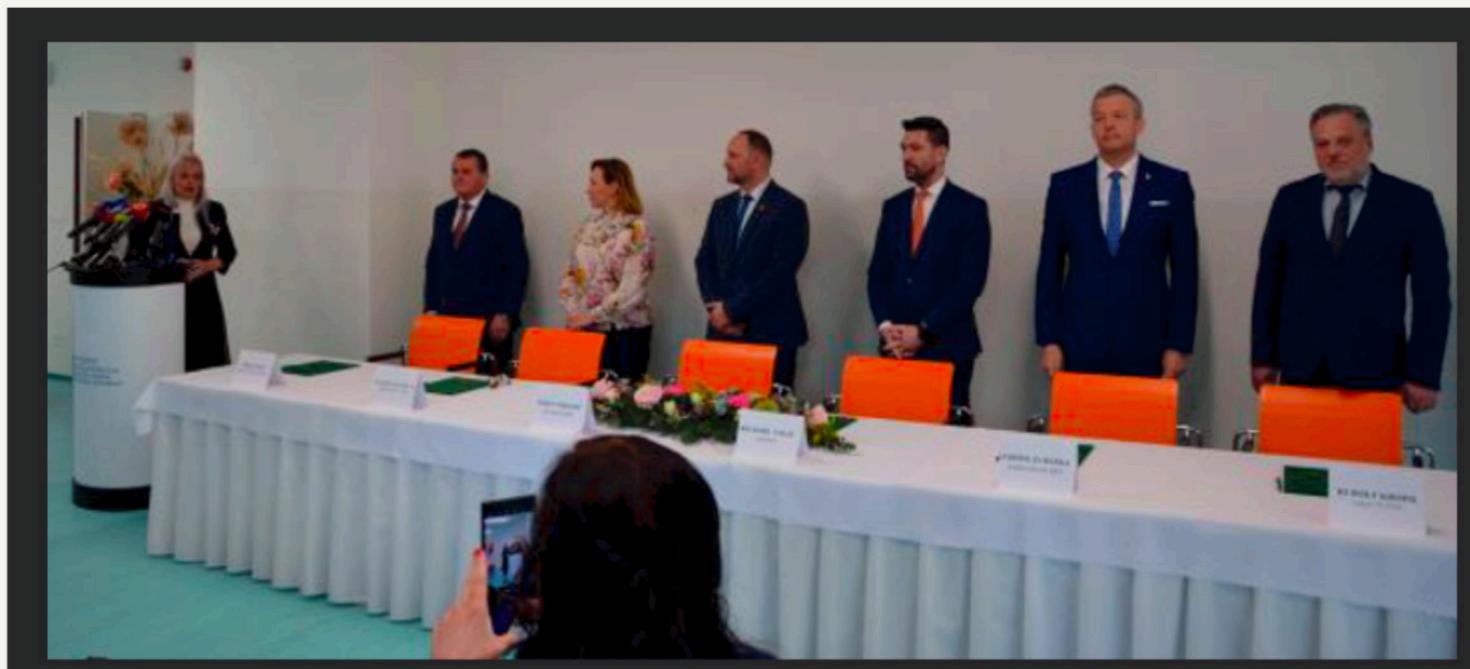
Bolo obdobie, kedy som sa ho odmietaла vziať, učila som a zároveň som vykonávala prácu riaditeľky. No nedá sa rovnocenne sedieť na dvoch stoličkách, aby to fungovalo správne. Najviac mi chýba práve ten bližší kontakt zo žiakmi.

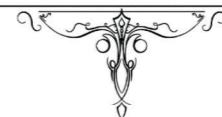
Constance II. Z

V priestoroch Strednej odbornej školy v Pruskom ako jedinej strednej školy v Trenčianskom kraji, ktorá vychovala absolventov v poľnohospodárskych odboroch, bolo dňa 25.3.2024 podpísané Memorandum medzi Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, Združením samosprávnych krajov Slovenska (SK8) a troma univerzitami so zameraním na agrárne štúdium - Slovenskou poľnohospodárskou univerzitou v Nitre, Technickou univerzitou vo Zvolene a Univerzitu veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach. Zúčastnení sa zaviazali aktívne spolupracovať v oblasti odborného vzdelávania, prípravy žiakov a študentov na výkon povolania a odborných činností, vedy, výskumu, inovácií a poradenstva pri napĺňaní spoločných cieľov pre rozvoj agrorezortu. Spolupráca bude zameraná najmä na posilnenie postavenia agrorezortu, prenos poznatkov a inovácií do praxe a odovzdávanie skúseností z praxe, ktoré zabezpečia rozvoj stredného odborného vzdelávania ako jedného zo základných prvkov udržateľnosti ľudského potenciálu v agrorezorte. Red.

MEMORANDUM NÁS OPÄŤ POSUNULO ĎALEJ

Nemecký ovčiak- skupina I., sekcia ovčiarske psy

Žiaci z odboru agropodnikanie-kynológia zo SOŠ Pruské sa dňa 8.12. 2023 zúčastnili na exkurzii medzinárodnej výstavy psov v Nitre. Výstava sa konala od 7.12.-10.12. 2023. Počas tohto podujatia bolo vystavených 7 185 psov rozličných plemien a zúčastnilo sa ho 24 krajín.

Medzi nepochybne najexoticejšie prítomné plemená patrí ibizský p o d e n k o , f a r a ó n s k y p e s a xoloitzcuintli.

Na výstavách psov sa hodnotí to, ako sa daný jedinec približuje k danému štandardu pre určité plemeno. Následne jeho socializácia, pohyby tela, správanie a pri istých plemenach aj úprava srsti podľa uznaného štandardu FCI.

Vo výstavnom kruhu ide o to, aby pes získal čo najlepšiu známku a titul. Psy, ktoré získajú najlepšie hodnotenie, teda známku VN1 pre šteňatá až dorast a V1 pre zvyšné triedy, ďalej postupujú do záverečných súťaží. Tie sa konajú poobede, zvyčajne od tretej hodiny. Následne sa stretnú tí najlepší z najlepších, ktorí súťažia v rámci ich triedy o ďalšie ocenenia. Ich výkon sa zapisuje do papierov pôvodu psa, kedy známky a tituly hrajú nemalú rolu pri uchovnení jedinca. Majitelia si môžu taktiež odniesť domov aj farebné kokardy, medaily a trofeje.

Anglický špringer španiel- skupina VIII., sekcia slediče

Anglické polovné plemeno s nehasnúcou radosťou do práce. Je to veselý, temperamentný, inteligentný a hravý pes, vhodný k iným zvieratám aj ako rodinný pes k detom. Navzdory tomu vie aktívne a hlasito štekať a ochrániť tým dvor. Využíva sa na hľadanie, vyplášenie a prinášanie zveri a na prácu vo vode. Svoje vlastnosti dokáže aj efektívne zapojiť pri hľadaní drog, „záchranařcine“, canisterapii a v rozličných psích športoch, akými sú napr. agility, dog dancing, timetrial,...

Štandard povoluje biele sfarbenie srsti s tmavohnedými a čiernymi škvunami. Pálenie je povolené iba pri hnedo-bielej variácii. Výška v kohútiku je od 48-54cm u psa, 46-51cm u suky. V premere tento milý psík váži 20kg.

Nela II.Z

PSY ZACHRAŇUJÚ ŽIVOTY...

Maintrailing je metóda vyhľadávania osôb založená prevažne na sledovaní individuálneho pachu osoby psom. Je to jediná metóda, kde podmienky neurčuje človek, ale základom je rozvoj loveckého pudu psa. Pôvod maintrailingu sice siaha do 12. storočia, ale veľký rozmach uzrel až v Amerike. Bol využívaný k pátraniu po utečených trestancoch a otrokoch. V súčasnosti sa radí medzi kriminalistické metódy založené na vedeckom základe. Typickým a tradičným plemenom pre maintrailing sa stali bloodhounds.

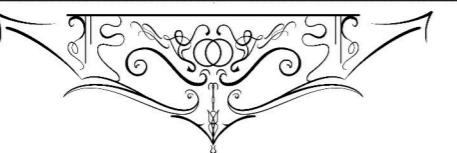
Tieto veľké psy majú vynikajúci čuch a dokážu zachytiť aj dva týždne starú stopu. O účinnosti spomínamej metódy sme sa mohli sami presvedčiť 18.4.2024. Našu školu navštívil dlhorocný odborník, ale hlavne reálny praktik pán Ľubomír Satora, ktorý práve vďaka svojim bloodhoundom už zachránil mnoho životov. Pracuje ako dobrovoľný záchranár v organizácii RESDOGS. Jej služby sú dostupné a schopnosť prispieť k pátraniu závisí od troch faktorov. Prvým je pachový predmet, druhým je posledné miesto výskytu osoby a do tretice

existencia pachovej stopy. Seminár začal podrobňou prednáškou o maintrailingu. Nasledovala diskusia, kde sa študenti aktívne zapájali a pána Satoru zvedavo spovedali svojimi otázkami. Na záver prišla praktická ukážka, kde sme sa okrem sledovania mali možnosť aj zapojiť, či už v pozícii hľadanej osoby, alebo ako samotný maintrailer. Na vlastnej koži sme si tak vyskúšali prácu s 55-kilovým psom, ktorá dokáže byť naozaj namáhavá.

Nina II.Z

PODPOR SVOJ ODBOR MÁ SVOJICH VÍŤAZOV

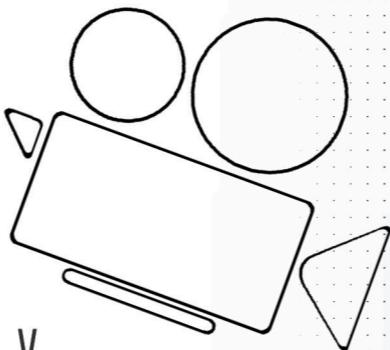

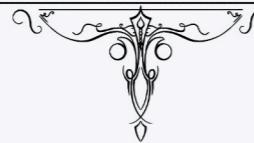
Štvrtý ročník súťaže „Podpor svoj odbor“ má svojich víťazov. Do aktuálneho ročníka sa zapojilo 54 stredných odborných škôl agropotravinárskeho, lesníckeho a veterinárneho zamerania, spolu sa hodnotilo celkovo 69 súťažných videí. Úlohou žiakov bolo v krátkom trojminútovom videu predstaviť odbor, ktorý navštevujú a ukázať zaujímavosti z teoretického a hlavne odborného vyučovania alebo odbornej praxe spolu s krátkou videovizitkou.

Študenti SOŠ Pruské natočili a spracovali videá a tie najlepšie sme zaslali do súťaže. Medzi najaktívnejších študentov patrili Samo Burdej z III.A triedy, Timotej Franko z triedy II.A, ktorí si prevzali ocenenie v Bratislave. Prácu mladých študentov ocenili mnohí významní hostia, medzi nimi aj minister pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR Richard Takáč. Slávnostné vyhodnotenie súťaže sa uskutočnilo 12.3.2024 v Primaciálnom paláci v Bratislave, kde študenti našej školy

prevzali ocenenie „Najaktívnejšia škola“, ktoré odovzdal podpredseda SPPK Marián Šolty. „Myšlienkom projektu je, aby čo najviac mladých ľudí prejavilo záujem študovať odbory v potravnárstve, poľnohospodárstve, lesníctve, veterinárnej medicíne, a tým pádom sa zapojili do procesu výroby kvalitných slovenských potravín,“ povedal podpredseda SPPK Marián Šolty. Našim študentom gratulujeme a veríme, že v piatom ročníku budeme bodovať aj v kategórii jednotlivcov.

Timo II. A

VIANOČNÝ VEČIEROK

Aj tento rok sa v našej škole uskutočnil vianočný večierok pre internátnych žiakov v školskej jedálni. Príjemnú vianočnú atmosféru nám vytvorili naši žiaci s originálnym vianočným programom. Program uviedla žiačka 2.Z. Barbora Huťanová. Odohrali sa scénky: Balada o Vianociach, Vianočný tanec, Varenie radosti roka 2024, Tichá noc, Spoločná pieseň. Program bol zakončený večerou v školskej jedálni a šikovné pani kuchárky nám pripravili kurací rezň so zemiakovou kašou. Nechýbali ani obľátky, koláče a výborný vianočný punč. Programu sa zúčastnili Šimon Sedlačko, Adrián Pagáč, Marek Chromják, Adriana Kubišová, Jakub Zmeko, Kristína Saksonová, Patrícia Mihálová, Soňa Hricová, Juraj Horský, Kristína Petrová, Nela Poláčková, Barbora Huťanová a Lukáš Horniaček.

MAL'OVANIE NA TVÁR JE ZÁBAVA!

Maľovanie na tvár môže byť skvelým spôsobom, ako prejavíť svoju kreativitu a vytvoriť niečo jedinečné a zároveň je zábavnou aktivitou pre všetkých účastníkov. Aj my na internáte sme prežili jeden pekný večer, kde sme sa snažili vytvoriť originálne diela a myslím, že sa nám to podarilo. Prvé miesto obsadila dvojica N. Poláčková a B. Huťanová, na druhom mieste to bola A. Kubišová a S. Hricová, na treťom mieste K. Martinková a S. Šiveň.

SÚŤAŽ O NAJSILNEJŠIU RUKU INTERNÁTU

V mesiaci január sa uskutočnila súťaž O najsilnejšiu ruku internátu. Chlapci sa snažili zo všetkých sôl zvíťaziť nad súpermi. A ako to dopadlo?

1. Miesto: Jakub Krúpa
 2. Miesto: David Matal
 3. Miesto: Marek Chromják
- Chlapcom gratulujeme
Kristína II.Z

Doba, v ktorej je ovládanie cudzích jazykov prirodzené, nahráva takmer každému mladému človeku. Angličtina sa pomaly stáva neoddeliteľným prvkom každodenného života. Na akom princípe však naozaj fungujú jazyky a ako sa ich čo najefektívnejšie naučiť? Jazyky sa skladajú zo základných pilierov, ktorími sú: gramatika, počúvanie a slovná zásoba. Každý, kto nejaký ten jazyk ovláda si je vedomý, že jazyky ovplyvňujú aj našu osobnosť. Snažiť sa môžeme akokoľvek, i tak slovenčina vyniká hlavne svojou bujarou zásobou a jej všetkými možnými variáciami. Potom už záleží hlavne od našej pohodlnosti a chuti rozprávať. Viackrát som sa ocitla v situácii, kedy by som sa i vyjadriala inak, no kvôli mojej nedostatočnej slovnej zásobe, alebo neprirozenému pocitu pri výslovnosti niektorých výrazov, som radšej zvolila miernejšiu verziu. To sa napokon prejavilo v obsahu toho, čo som v skutočnosti chcela danými slovami vyjadriť. Jazyky ma fascinujú, keby som dotiahla, každý jeden, ktorý som sa začala učiť do konca, tak už by som bola riadny polygot. No žiaľ, to tak nie je. Neovládam tú najpodstatnejšiu časť, ktorou je slovenská gramatika. Ako sa naučiť úplne cudzí jazyk, keď sa nemám od čoho odraziť? V škole na hodinách slovenčiny som si mnohokrát povedala: „Načo!, To nikdy potrebovať nebudem, po slovensky predsa už viem.“ Neuvedomila som si, aký vplyv to bude mať na moju schopnosť učiť sa cudzie jazyky.

V minulosti som sa učila cudzí jazyk v predstave, že sa do daného štátu v budúcnosti presťahujem, no časom vo mne prepukol riadny národniar. Čím ďalej, tým viac mi prekážajú Slováci, ktorí, i napriek schopnosti komunikovať v slovenčine, sa rozprávajú po anglicky. Postupné nahradzanie slovenských výrazov anglickými je už rozšírené v takej miere, že sa medzi nami a staršou generáciou pomaly, ale isto vytvára jazyková bariéra. Rozumieť a vedieť sa dohovoriť vo viacerých jazykoch je krásne, obohacuje nás to o toľko možností, ako sa ďalej vzdelávať a rozvíjať. Už nie sme obmedzovaní tým, čo bolo preložené do slovenčiny alebo dokonca ako to bolo napísane originálne v slovenčine. A nejde len o odbornú literatúru, ale i bežné preklady, z ktorých sa nejednému čitateľovi zatočí hlava. V tomto prípade vedieť si prečítať a porozumieť knihe v jej origináli je priam darom z nebес. Reálnou otázkou však je, ako v tejto dobe zachovať slovenčinu, náš národný jazyk, bez zbytočných mutácií. Učiť sa, čítať alebo profesionálne komunikovať je efektívne pre prácu i na rozšírenie vedomostí. Ak však pomaly budeme zakomponovať anglické výrazy do každodennej slovenčiny, ako si môžeme byť istí, že si dokážeme zachovať našu samostatnosť a národnosť?

Constance H. Z

X

Y

Z

A

J

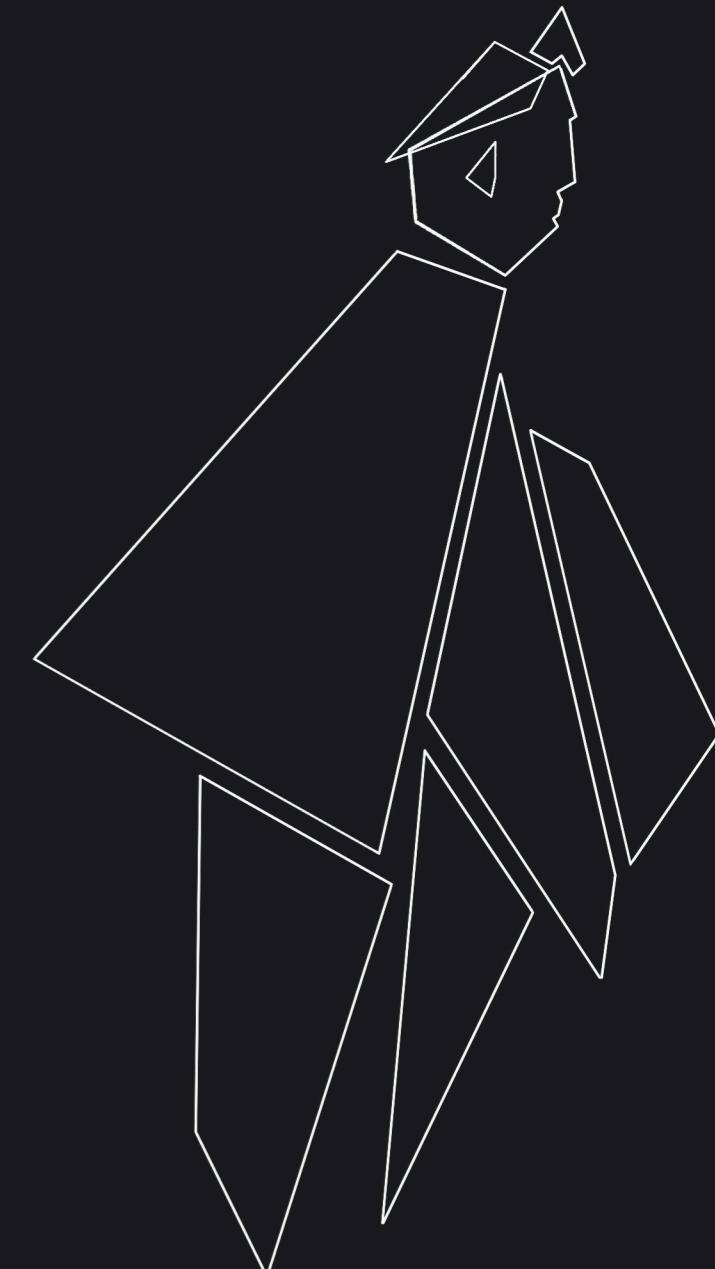
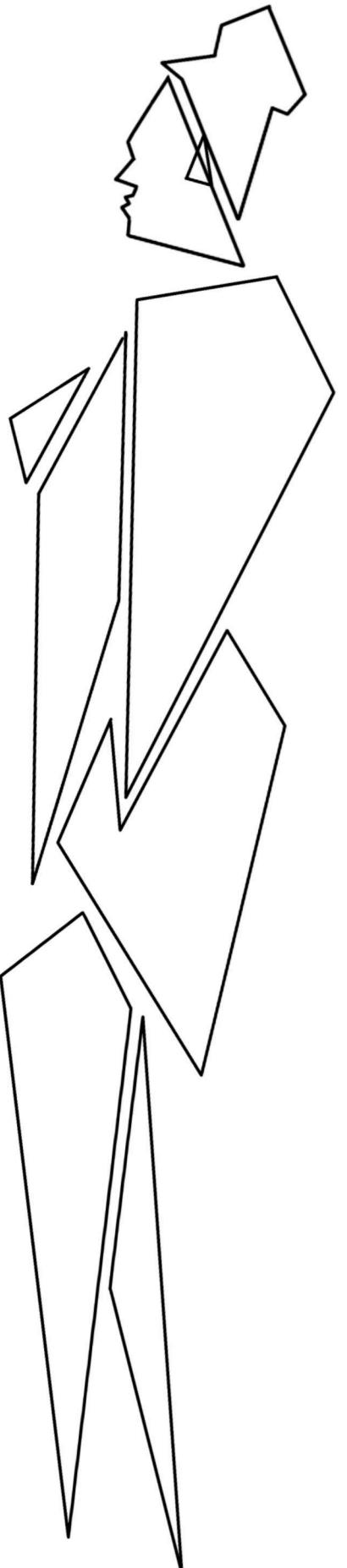
MAJME SA RADÍ

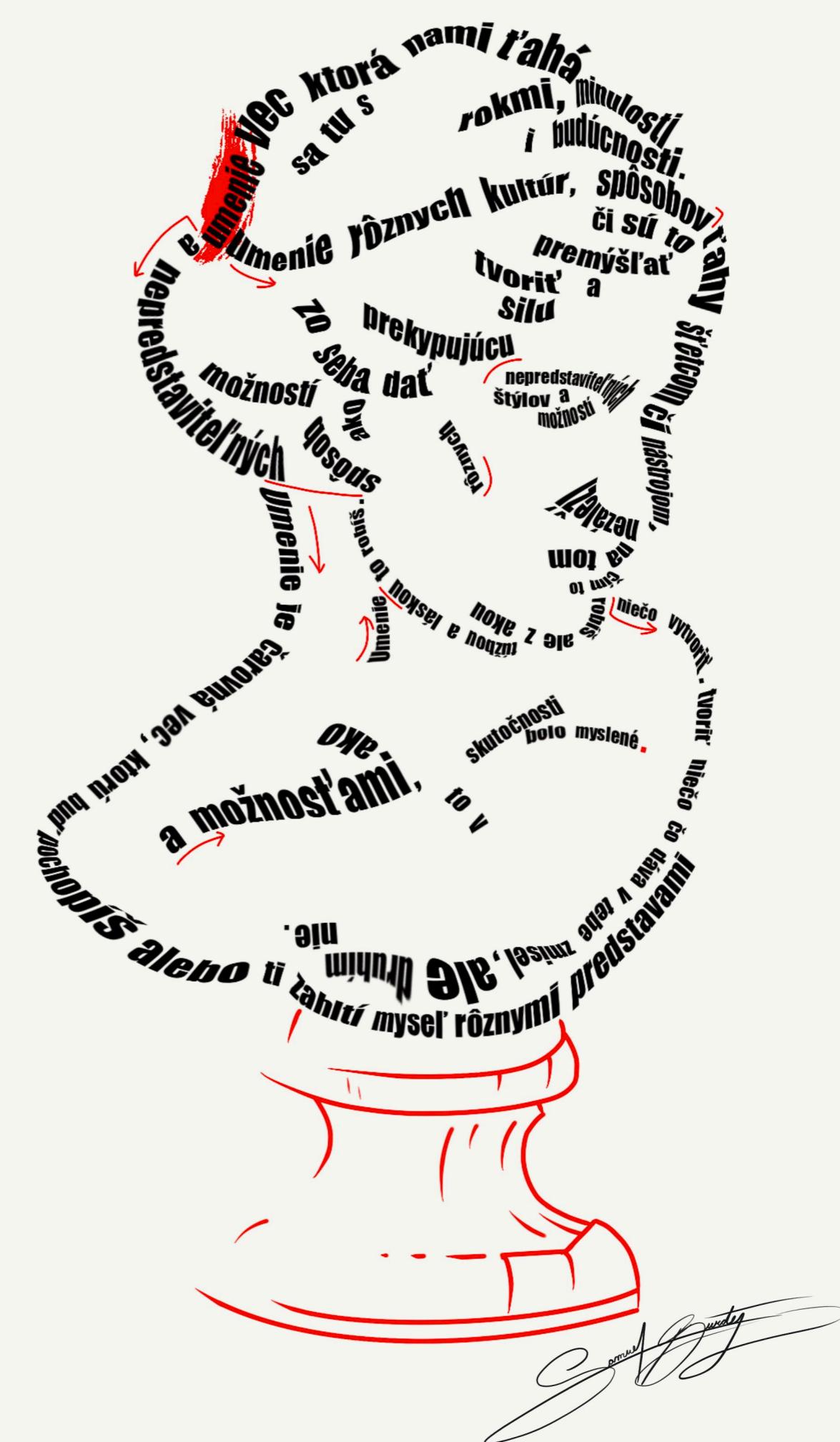

Táto téma je špeciálne určená pre všetkých. Každý z nás nejako vyzerá. No nie všetci vyzeráme rovnako. Nieko má veľké oči, nieko vyzerá baculato a iný zasa štíhlo. Každý z nás je iný. No občas je ten vzhľad taký, že príťahuje nie úplne vitanú pozornosť. Vzhľad je niečo čo sa u nás kritizuje a vidí od nepamäti. Kedysi sa v starších dobách vzhľad bral inak. Boli určené pravidlá ako ľudia mali vyzeráť, čo si mali obliekať a podobne. No dnes sú časy iné. Vzhľad sa stále berie vážne ale dnes sa každý riadi svojim vlastným štýlom. Napriek tomu, že ste so svojim výzorom spokojní sa pri vás objavia aj takí, čo vás okomentujú spôsobom, ktorý vám ublíži. Je dobré, že ste spokojní s tým ako vyzeráte. Znamená to totiž, že sa máte radi. Ale keď sa pri vás zjavia tí, čo vás za vás vzhľad až moc odsudzujú začnete o sebe pochybovať a rozmyšľať čo robiť, aby vami boli ľudia spokojní. Ale takýmto zmýšľaním si len ublížite a nebudeste sa hlavne páčiť samým sebe. Je dobré, že na sebe chcete vyskúšať niečo nové ale ak sebou necháte manipulovať a nerozhodujete sami za seba môžete vykonat' veci, ktoré by ste neskôr oľutovali alebo stratíte vyše než si myslíte. Nemusíte so vzhľadom zaobchádzať až tak vážne, že by ste pre krásu vykonali plastickú operáciu alebo by ste začali prehnane cvičiť alebo si do seba pichali chemikálie, ktoré by vás mohli ohroziť.

Menšie zmeny nie sú zlé ale musíte hlavne dbať na to ako sa cítite a na svoje zdravie. Keď vám nieko navrhne, aby ste si prefarbili vlasy, spravili tetovanie alebo trochu schudli dobre si premyslite či je to to čo naozaj chcete. Je dobré si nechať poradiť ale nenechajte moc za seba rozhodovať iných. Že sa nepáčite väčšine ľudí neznamená, že medzi nimi nie sú aj tí čo vás majú radi takých aký ste. Netreba sa snažiť byť stredom veľkej pozornosti. Možno to nevidíte ale medzi vami sú aj ľudia, ktorí vás majú radi takých aký ste. Nie je ich možno privelať ale lepšie vedieť, že sú okolo vás aj tí čo vás prijmú než, aby ste sa stávali niečím čím ani byť nechcete. Môžete stále skúšať nové veci ale pre tentokrát nie moc veľké a hlavne také, aby nepoškodili vaše zdravie. Preto zakaždým keď sa na seba pozriete do zrkadla a položíte si otázku "Koho vidíte?" odpovedzte si, že vidíte samých seba. Budte takí akí ste a nestarajte sa o to čo si o vás myslia druhí. Spomeňte si, že sú pri vás aj tí čo vás majú radi a prijali vás. Ale v prvom rade sa majte radi hlavne vy. Vzhľad vám totiž neodzrkadľuje len váš vonkajšok ale aj vaše vnútro. Keď so sebou nie ste spokojní je dobré spraviť zmeny ale pamätajte, že nie moc veľké. Zmeny sú dobré ale iba vtedy keď vás neohrozujú a nie ste nimi manipulovaní. Budte so sebou spokojní! A nezabudnite sa mať radi.

Lea II. C

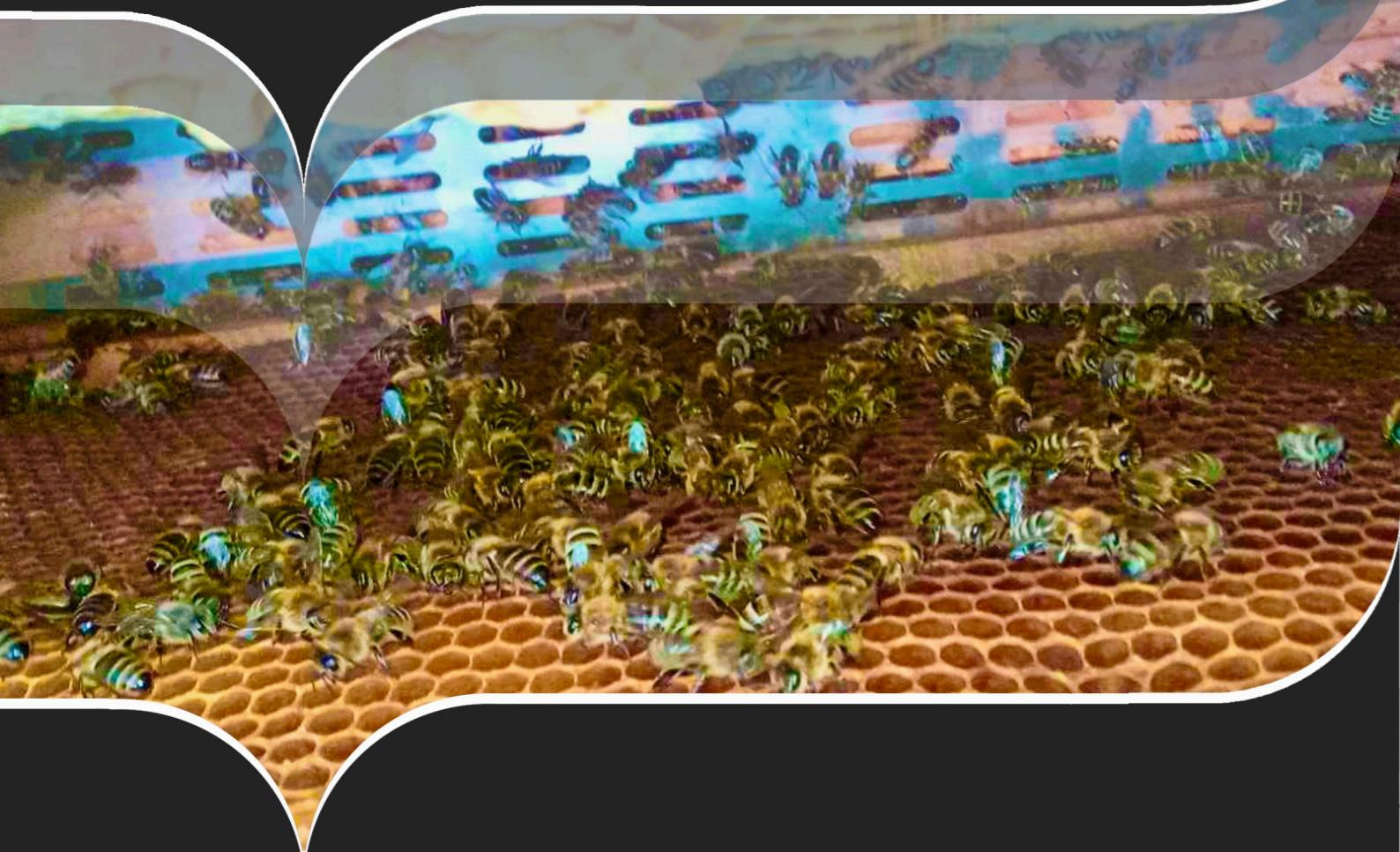

VČIELKA MEDONOSNÁ - A JEJ ZÁHADY

Včela medonosná (*Apis mellifera*) je druh z rodu včela z čeľade včelovité (Apidae), žije v početných spoločenstvách - včelstvach. Včelstvo je zo sociologického hľadiska rodina tvorená matkou a jej potomkami - robotnicami a trúdmi. Robotnice zbierajú peľ a nektár kvetu, z ktorého vzniká med. Spoločne žijú najmenej dve generácie včiel a je medzi nimi aktívna súčinnosť. Žiadna medonosná včela nemôže žiť dlho sama, je odkázaná na pomoc svojich družiek. Včela medonosná je blanokrídly hmyz.

Niekteré včely žijú samotársky, ale včely, ktoré sa vyskytujú v našich krajoch, vytvárajú spoločenstvá zvané včelstvá. Pod pojmom včelstvo rozumieme spoločenstvo zahrňujúce 1 včeliu matku nazývanú aj kráľovnou. Jedno spoločenstvo obsahuje asi 40 000 - 70 000 jedincov. Včela medonosná pochádza z Afriky. Včely produkujú rôzne biologicky vysoko hodnotné produkty, ako je med, včeli jed, propolis a vosk.

MATKA

ROBOTNICA

TRÚD

20. máj ustanovila OSN za medzinárodný deň včiel? Je to totiž deň narodenia Jozefa Antona Janšu, priekopníka moderného včelárstva, ktorý vo Viedni v 18. storočí založil prvú včelársku školu. Na vyprodukovanie necelého $\frac{1}{2}$ kg medu musia včely medonosné nazbierať nektár z dvoch miliónov kvetov. Priemerná včela za svoj život vyprodukuje 1/12 čajovej lyžičky medu. Svojou činnosťou si včela vyslúžila tretie miesto v rebríčku najužitočnejšieho hospodárskeho zviera v Európe. Včela medonosná navštívi pri jednom výlete z úla 50-100 kvetov. Včely sú mimoriadne citlivé tvory. Kvet, ktorý bol práve opelený začne vysielať elektromagnetické vlny a tie zachytávajú včely svojimi tykadlami. Takto automaticky rozpoznajú kvet, ktorý im môže poskytnúť pastvu ihned'.
Natália III.A

ABECEDA ZDRAVEJ VÝŽIVY, MED

Už starogrécky filozof Demokritos poznal liečivé účinky medu a tvrdil, že pre zachovanie zdravia je potrebné vonkajšok tela zavlažovať olivovým olejom a vnútro medom. V starovekom Egypte sa med tešíl úcte, bol symbolom večného života. Med tvorí glukóza, fruktóza a nízky obsah vody. Obsahuje veľa vitamínov – skupiny B, C, D, K,..., stopových prvkov, ako draslik, vápnik, sodík, horčík, jód, zinok, železo..., aminokyseliny, antioxidanty, enzýmy, organické kyseliny. Nektár je sladká šťava vylučovaná nektáriami rastlín. Medovica je sladká šťava, ktorú produkuje rovnakokrídly hmyz vošky, méry a červce z miazgy stromov. Včela zberá sladkú šťavu nektáru a medovice, obohatí ju výlučkami hltanových žliaz a zahustí odparením vody. Takto vzniká med, ktorý včela následne uskladní v plástoch, kde med dozrie. A účinky medu? Sú neoceniteľné. Med pôsobí antibakteriálne, protizápalovo, posilňuje imunitu, pomáha liečiť viaceré vírusové ochorenia. Odporúča sa pri ochoreniach horných dýchacích ciest, posilňuje centrálnu nervovú sústavu, podporuje trávenie, pomáha pri detoxikácii, zlepšuje spánok, podporuje činnosť srdca i psychiku, pomáha pri bolestiach hlavy a má aj protirakovinové účinky. Zvyšuje schopnosť organizmu odbúrať škodlivé látky a je zdrojom využiteľnej energie. Chut' a odtieň medu závisia najmä od druhov rastlín a stromov, ktoré včely navštívili. Tak môžeme ochutnať med lesný medovicový, agátový, lípový, lúčny, slnečnicový, repkový, ako aj med z lesných malín a černíc či dokonca med pochádzajúci z facélie a d'ateliny purpurovej. Oblúbený je aj pastovaný – krémový med. Ak máte doma med, hned šup s ním do bruška. Dobrú chut'.

Vanessa II. C

RECEPT NA CHUTNÝ KOLÁČIK:

Hmota: 200g práškový cukor, 3 vajcia, 70 g masla, 3 pl medu, 500g hladkej múky, sóda bikarbóna

Plnka: 1/2l mlieka, 1 bal. vanilkového krémového prášku, 250 g cukru, 300 g masla, rum

Postup:

Vajcia, cukor, med a maslo šľaháme nad parou, pridáme sódu a došľaháme do zhustnutia. Múku a horúcu hmotu spojíme a rozdelíme na 3 časti. Pečieme na vymostenom plechu. Po upečení každý plát natrieme plnkou.

Plnka – Vymiešame maslo s cukrom, postupne primiešavame vychladnutý puding, dochutíme rumom.

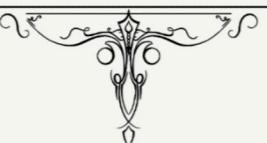
Vrchný plát potrieme cukrárskou kakaovou polevou.

M O B I L I T A V S Z E Š A S O U C H K T
K O S T E L E C N A D O R L I C Í
1 3 . 5 . - 2 4 . 5 . 2 0 2 4

NEVIEM ČO ĎALEJ, NA KOHO SA OBRÁTIŤ

Psychológovia alebo lepšie povedané školskí pedagógovia sú ľudia, ktorých všetci musia poznáť. Ale otázka je, pod akým pojmom ich poznáte. Zmýšľate o nich ako o psychiatroch alebo si myslíte, že je to ako chodiť do blázinca? Pokiaľ áno, tak to zmýšľate zle! Psychológovia sú rovnako ako my iba ľudia, ktorí sa nám snažia pomôcť s akýmkoľvek našimi problémami. Samozrejme, že si na riešenie problémov môžete zavolať aj učiteľov, keď sa už nechceme zdôveriť rodičom, ale ak nie ste si istí, radšej zájdite za školskými pedagógmi. Možno vám nedajú odpovede na všetky vaše otázky, ale môžu vás naviesť na správnu cestu. Nepomáhajú len tým, že vás navedú. Dávajú vám aj rady, ktoré majú z vlastnej skúsenosti alebo zo skúseností iných.

Môžete za nimi chodiť aj s problémami, ktoré sa vám zdajú ako maličkost', ale aj s väčšími problémami. A nemusia to byť len problémy. Keď máte depresie, nudíte sa alebo neviete čo so životom, aj s tým vám môžu pomôcť'. Ak to nebude riešiť, môže sa stať, že vykonáte veci, ktoré sami ani urobiť nechcete alebo ich neskôr oľutujete. Od toho sú tu odborníci, aby vám so všetkým pomohli. Nesnažte si sami nahovoriť, že ste v poriadku ak tušíte, že nie ste! Nech už vás trápi čokoľvek, tito ľudia sú tu od toho, aby vám pomohli. Nestarajte sa o to, čo si o vás myslia iní. Ak chcete prísť o svoje starosti, neváhajte sa poradiť a získať pomocnú ruku. Môžete sa spoľahnúť na to, že keď sa im otvoríte, uľaví sa vám, a to čo sa u nich povie, to u nich aj ostane.

Mgr. Peter Bakoš – školský špeciálny pedagóg
PhDr. Tatiana Ďurkovičová -školská psychologička.
Lea II. C

Na mobilitu som chcela ísť, pretože som sa chcela naučiť niečo nové, vidieť, ako funguje polnohospodárstvo v inej krajine a spoznať nových ľudí. S pokojnou hlavou môžem povedať, že som milo prekvapená a táto mobilita bola lepšia ako som očakávala. Na mobilite ma sprevádzali moji štýria dobrí kamaráti a paní učiteľka Lichvárová. Naučila som sa, ako približne funguje hospodárstvo v Českej republike a mám cieľ sa tam ešte niekedy vrátiť. Bola som prevažne pri chove hovädzieho dobytka a aj pri jeho ošetrovaní. Naučila som sa naviazať ohľávkou, ale aj označiť teliatko ušnou známkou. Ukázali mi, ako sa kontroluje tep, teplota a dych u teliat a dozvedela som sa aj o rôznych chorobách, ktoré môžu teliatka postihnúť, ako napríklad anémia alebo zápal pupočnej šnúry. Miestny učiteľ mi ukázal techniku ručného dojenia, ktorú som potom aplikovala v praxi v paralelnej dojárni, kde som sa naučila obsluhovať dojací stroj a získala som zručnosti potrebné na fungovanie v praxi. Ďalším nezameniteľným zážitkom bolo na vlastné oči vidieť plne automatickú robotickú dojáreň, kde som videla ďalší spôsob ustajnenia zvierat. Jednou z najväčších pých školy bol simulátor telenia. Pri tomto simulátore som mala možnosť si vyskúšať, ako by vyzeral pôrod u kravy a ako by som mala pri ňom postupovať, umelé telá bolo v životnej váhe aj veľkosti, takže som mala dobrú prípravu do praxe. Čo sa týka kynologickej stránky, bola som tiež milo prekvapená. Zúčastnila som sa viacerých prednášok a dozvedela som sa nové informácie o svete kynológie. Zúčastnila som sa prednášky musherov, tí mňa a ostatných žiakov školy zasvätili do sveta psích záprahov, canicrossu, púlk a scooteru. Porozprávali všetkým o týchto športoch a následne nám ukázali aj svoje záprahové psy. Mala som možnosť vyskúšať si na vlastnej koži ľah takéhoto psa. Psie záprahy neboli naša jedinou novou skúsenosťou, bola nou aj návšteva policajnej stanice v meste Hradec Králové, kde mi mestní policajti ukázali, ako funguje vyšetrovanie pomocou pachu, kedy pes rozlišuje pach páchateľa medzi cudzími pachmi. Videla som vycvičené psy, ale aj psy vo výcviku, ktoré boli určené na vyhľadávanie výbušnín, drog a horľavín. Na víkend bol naplánovaný pekný výlet do Orlických hôr. Prešli sme trasu na Velkej Dešnej, kde som vylezla na rozhľadňu. Po občerstvení som navštívila Kostol v Neratove. Ako som už písala, mobilita dopadla nad moje očakávania a som nadmieru spokojná. Spoznala som nových ľudí, naučila som sa veľa o chove hovädzieho dobytka a aj niečo nové zo sveta kynológie. Určite sa v budúcnosti prídem znova pozrieť do Čiech. Soňa III. Z

Žiaci studijného odboru agromechatronik a učebného odboru poľnohospodár - mechanizácia si 28.2.2024 vypočuli prednášku s pracovníkom z firmy Biopratex s.r.o. na tému regeneratívne poľnohospodárstvo. Čo je regeneratívne poľnohospodárstvo? Je to obnova systémov produkcie a poľnohospodárstva. Jej cieľom je regenerácia pôdy, zvýšenie biodiverzity, zlepšenie obehu minerálov, uhlíka a vody a zároveň zlepšenie ziskovosti v celom dodávateľskom reťazci. Študenti nadobudli aktuálne a nové informácie o spôsobe hospodárenia na pôde, revitalizácii pôdneho fondu, spôsobe hospodárenia s vodou v pôde, medziplodinových systémoch, siatí bezorebnou technikou, o inovatívnych technológiach pre výživu rastlín až biostimulácií. Na Slovensku sa regeneratívne hospodárstvo využíva približne na 150 tis.ha ornej pôdy. „Som presvedčený, že pôda je dnes v apokalyptickom stave. A je načas, aby sme to zmenili! Aby sme ju zachránili! Čím ďalej, tým viac som presvedčený, že musíme robiť „poľnohospodárstvo bez poľnohospodárstva“. Bez tzv. agrobiznisu. Bohatnutie na výrobu potravín – jedla je drancovanie pôdy, prírody, vody, atmosféry-ovzdušia na úkor detí našich detí... Pôda chce aj dnes sama prirodzené rodíť. Sama nám je schopná dávať jedlo, ale („priemysel oráč“), my ľudia ju napriek tomu chceme do toho nutiť... Zmeňme to! Začnime robíť poľnohospodárstvo s čistým svedomím. A učíť s čistým svedomím.“ (Robert Dohál, Predseda predstavenstva PD Krakovany stráže).
Red.

ODBORNÁ PREDNÁŠKA S PRACOVNÍKOM Z FIRMY BIOPRATEX S.R.O.

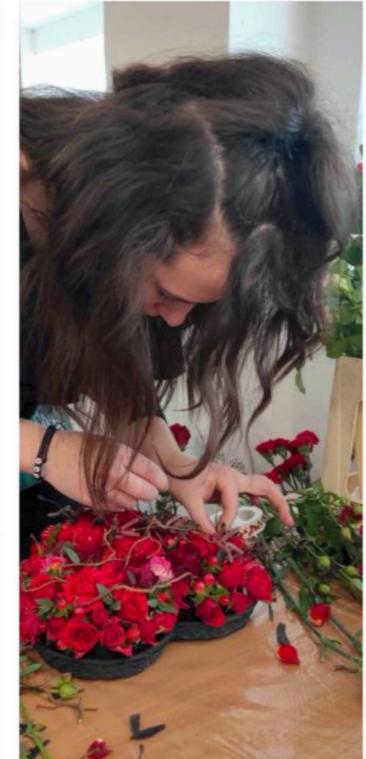

NAŠE ARANŽÉRKY V AKCII

Veľký úspech SOŠ Pruské na medzinárodnej súťaži v Malinove, celkové 1.miesto vo viazaní a aranžovaní kvetov v Spojenej škole v Malinove získala Alexandra Mináriková, žiačka II.Z. V konkurencii 24 žiakov stredných škôl z Maďarska, Čiech a Slovenska obstála výborne vo všetkých troch kategóriach. Téma bola valentínska, žiaci mali vytvoriť kyticu, srdiečko do florexu a závesný valentínsky aranžmán. Alexandru pripravila a na súťaži s prevažovala Ing. Alena Stopková.

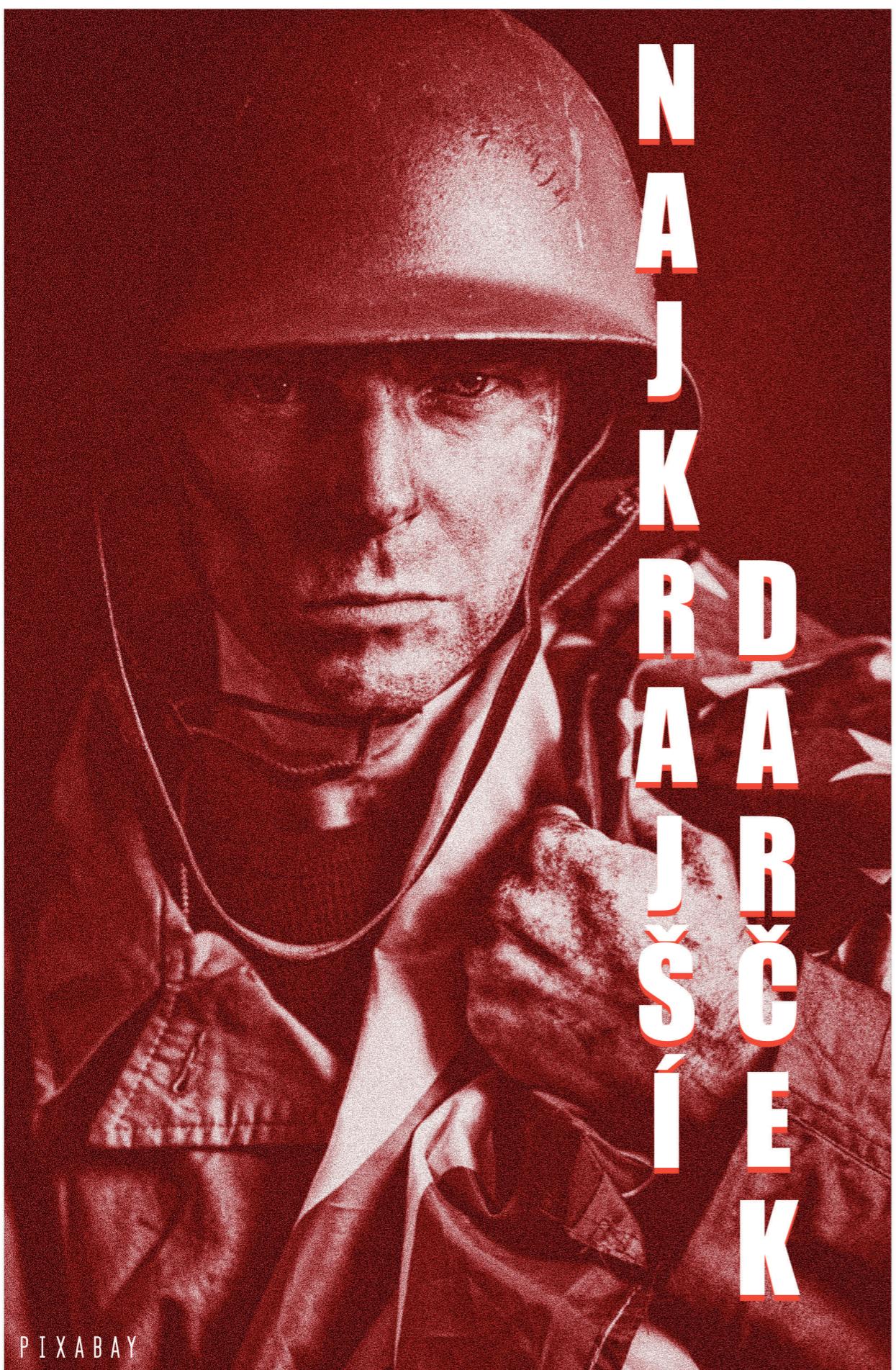
Už dvanásť ročník celoslovenskej súťaže vo viazaní a aranžovaní kvetín s názvom „Veľká noc v Pruskom“ sa uskutočnil 21.03.2024 v našej škole. Súťažilo sa v nasledovných disciplínach:

1. jarná kytica: „Jarný dotyk prírody“
2. jarná kvetinová dekorácia do interiéru: „Dajme veciam druhú šancu“
3. kvetinový venček na hlavu „Nežné pohladenie jari“.

V SOŠ Pruské sa stretlo 15 študentov spolu s učiteľmi z piatich stredných škôl Slovenska so záhradníckym zameraním. Súťažiaci tvorili jarnú kyticu, stolovú dekoráciu jarného charakteru s použitím recyklovaného materiálu a venček na hlavu. Súťaž hodnotila trojčlenná komisia, prezident Slovenskej asociácie kvetinárov a floristov pán Támasz Vígh, floristka, majiteľka kvetinárstva Kvety Silvia – Silvia Pavúrová a nás absolvent Štefan Gažo, ktorý momentálne študuje na SPU v Nitre. Našu školu reprezentovali tri žiačky - Adriana Kubišová - III.Z, Alexandra Mináriková - II.Z, Natália Heglasová - II.Z.

Tretie miesto za jarnú kyticu získala Alexandra Mináriková a Adriana Kubišová dostala cenu riaditeľky školy za kreativitu. Gratulujeme!

Alexandra II. Z

PIXABAY

N A J K R D A A J R š č í E K

Druhá svetová vojna bolo obdobie, kedy nás všetkých postihla tragédia a utrpenie. Boli takí, čo bojovali pre slávu, iní pre záchrannu svojich rodín a domovov. Nech už bojovali za čokoľvek a kohokoľvek, vrhali sa do nebezpečenstva, z ktorého nie vždy bola cesta späť. A my ostatní, čo sme museli ostat' doma, ostať nažive a v bezpečí, sme mohli len čakať, kedy to veľké nešťastie skončí a dúfať, že sa naši statoční vojaci vrátia nazad domov. Časy, ktoré sme vtedy zažívali boli ťažké. Trvalo to dlhých šesť rokov, odkedy sa po celom svete bojovalo. Našli sa aj takí, čo pomaly strácali nádej, ale aj takí, čo nadálej verili a čakali ďalej. Nakoniec sme sa aj dočkali. Rok 1945 bol čas, kedy naše dlhé utrpenie konečne skončilo. Niektorí sa s pýchou, hrdosťou a úľavou vrátili po dlhom čase do svojich domovov, kde na nich čakali ich rodiny. Rovnako ako mnohí ďalší, aj ja som sa tešila na návrat svojich milovaných. S radosťou a otvorenou náručou som privítala svojich dvoch bratov a iných ľudí z dediny. Avšak jediná tvár, na ktorú som sa zo srdca tešila najviac nebola nikde naokolo. Andrej, môj milovaný Andrej. Kam som sa len pozrela, nikde ho nebolo. S vážnou tvárou som sa dívala na svojich bratov, no tí mi len povedali, že oňom nič nevedia. Môj milovaný bol nezvestný a ja som nevedela, čo si myslieť. V tej chvíli ma začalo silno picháť pri srdci a zdali sa mi, že sa celý svet okolo mňa točí.

Jak som však začula smiech svojho malého Lukáška, mala som opäť čistú myseľ. Jeho veľké, žiarivé, hnedé oči a veselý smiech mi pripomenuli môjho drahého Andreja, keď sa s nami lúčil a s úsmevom nám slúbil, že sa k nám vráti. Preto som sa sama rozhodla nepaničať a povedať synovi, že na jeho ocka ešte počkáme. Rozhodla som sa nestratit' nádej a čakať. Keď už nie kvôli sebe, tak už kvôli Lukáškovi. Čakala som a čakala, kým sa dni nemenili na týždne. Než som si to však uvedomila, prešli už štyri týždne, odkedy sa vojna skončila ale Andreja stále nebolo. Pomaly som už nevedela, čo robiť a čo si myslieť. Čitala som všetky naše listy, poprezerala naše fotografie a cneho sa mi za ním viac a viac. Nádej mi pomaly vyhasínala, kým neprišiel ten deň. S Lukáškom sme sa boli prejšť po lúke dedinou, s ktorou sa spájalo sa mi zrkadlilo mnoho krásnych spomienok a ktoré som, spoločne s mojou skoro vyhasnutou nádejou, chcela zahodiť niekam ďaleko. Než som to všetko stihla stratiť, Lukáško sa mi rozutekal za akýmsi v tieni skrytým mužom, ktorý sa pred nami zjavil. Keď vystúpil na svetlo, hned som ho spoznala. Napriek tomu, že bol zranený a obviazaný, vedela som, že je to náš Andrej, na ktorého sme celý ten čas čakali. Nemohla som veriť vlastným očiam. Moje srdce v tom momente pocítilo veľkú radosť a úľavu, že sa nám skutočne vrátil. „Mrzí ma, že mi to tak trvalo. Všetko najlepšie.“ To boli prvé vety, ktoré vyslovil. Spomenula som si v tej sekunde, že deň predtým som mala narodeniny, na ktoré som si priala, aby sa nám vrátil. A ono sa to vyplnilo. So slzami v očiach som pocítila ozajstné šťastie a vrhla som sa mu do teplého náručia. Opäť sme boli všetci spolu a to bolo neuveriteľné.

Ked' naše teplé, rodinné objatie skončilo, dal mi do ruky malú kyticu nezábudiek, ktoré rástli nedaleko na lúke. „Možno to nie je úplne najlepší darček, ale dúfam, že ho oceníš.“ Kytičku som si od neho vzala, ale dala som ju bokom, obidvomi rukami som jemne chytila jeho tvár, načiahla sa k nemu a venovala mu nežný bozk. „Nerieš kvety. Mojm a j k r a j š í m a najúžasnejším darčekom, aký som v živote mohla dostať, si ty a nás syn.“ Po mojich slovách sa na mňa žiarivo usmial a opäť nás uvítal vo svojom náručí. Moje srdce tŕklo pocitom, že je to skutočnosť. Že sa nám vrátil, že je naozaj všetkému koniec, a že som dostala ten najkrajší darček, ktorý prekonal všetky moje dary, a ké som kedy dostať.

Lea II.C

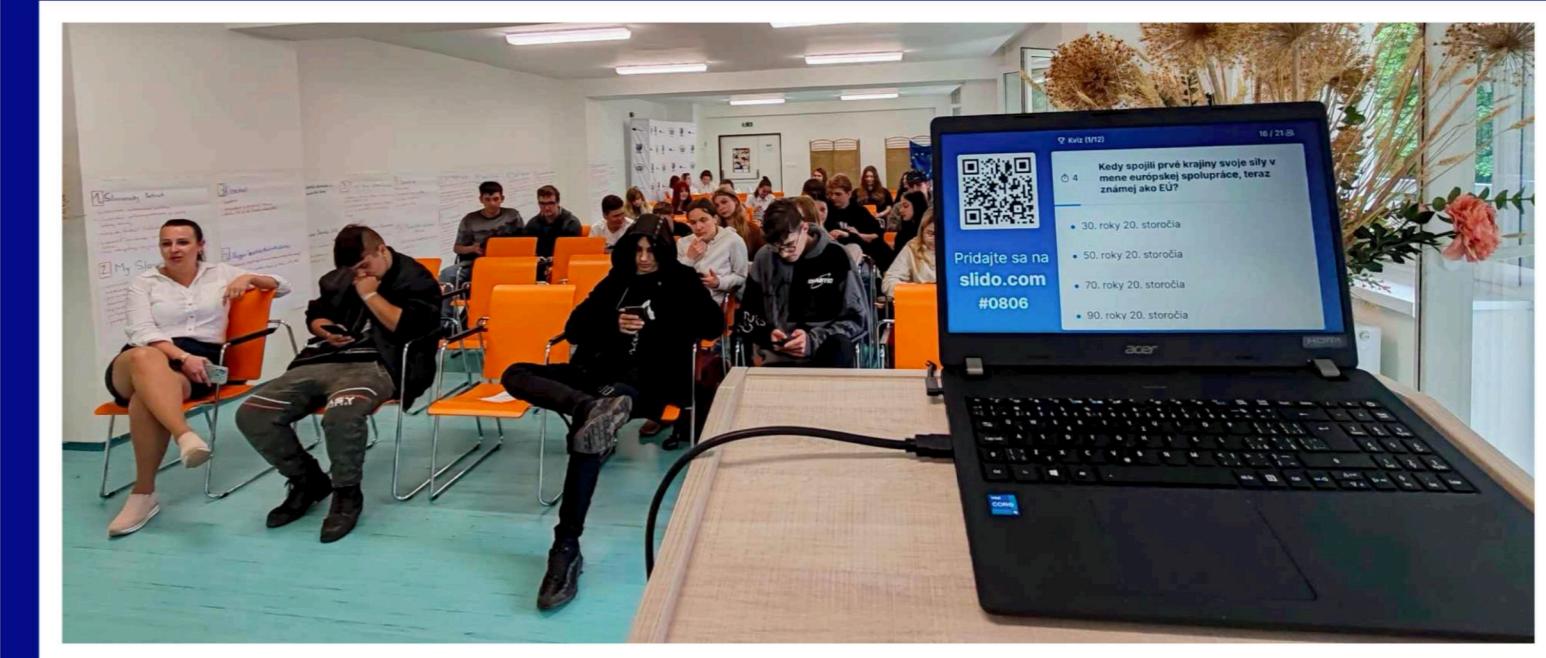
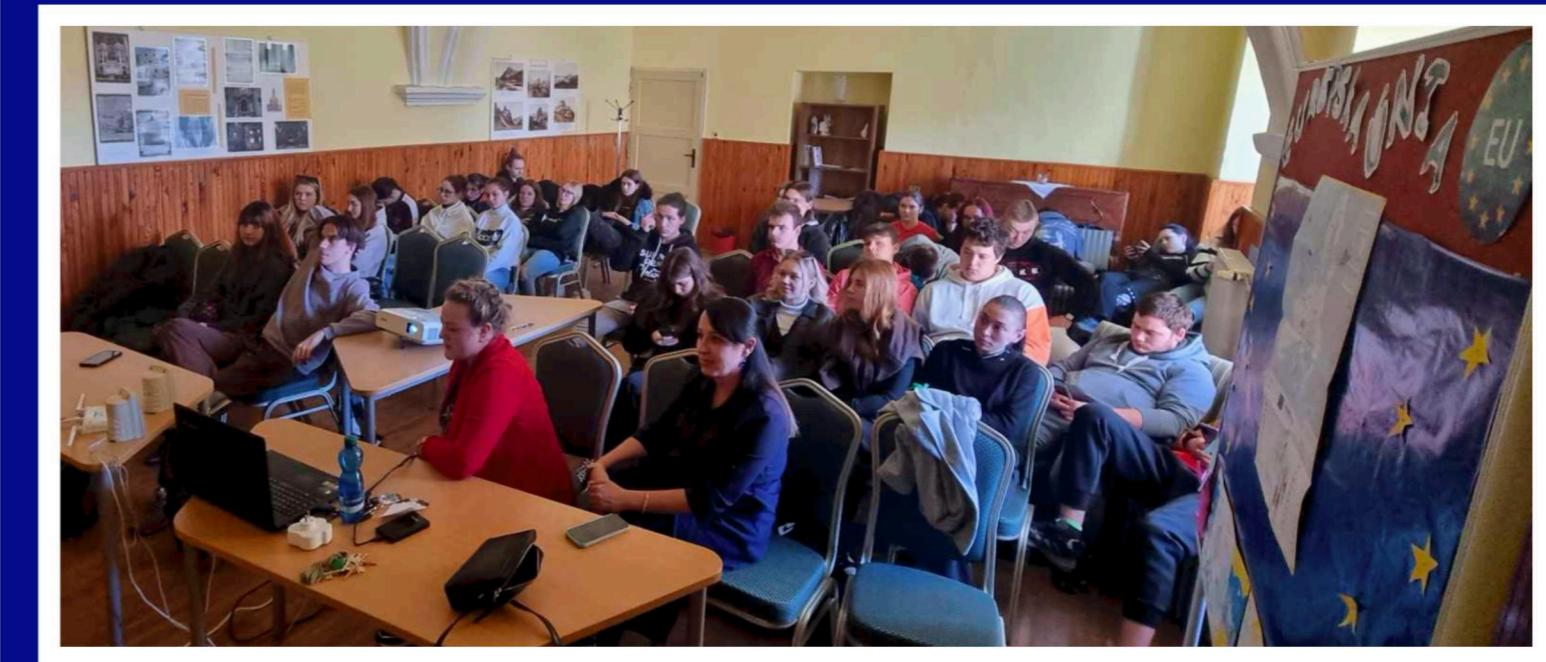
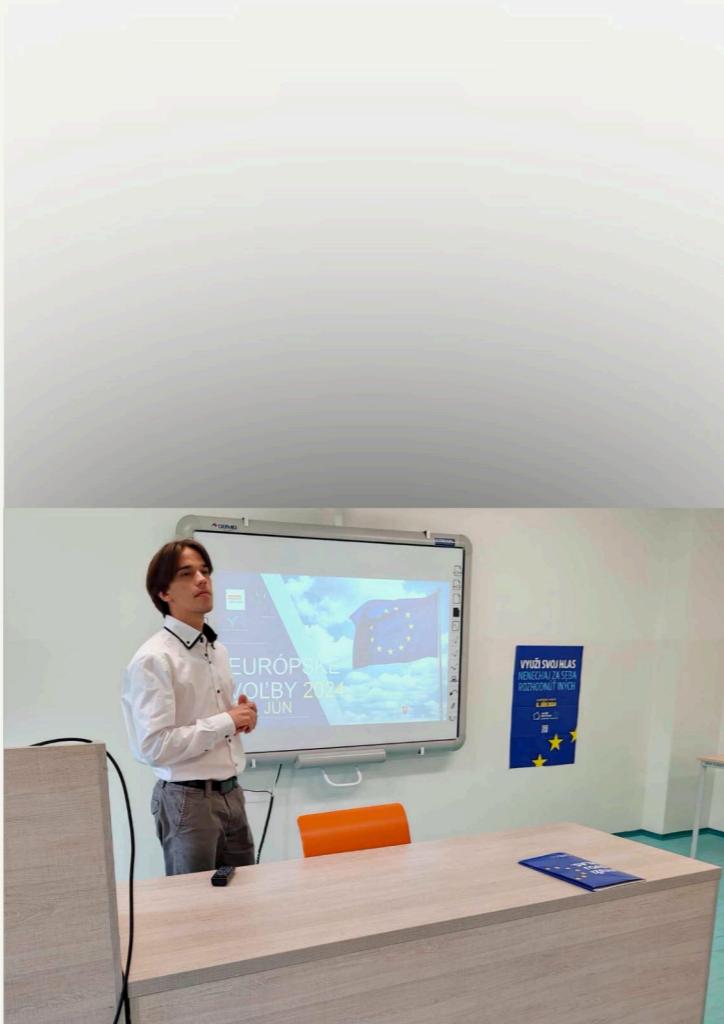

ŠKOLSKÝ PARLAMENT

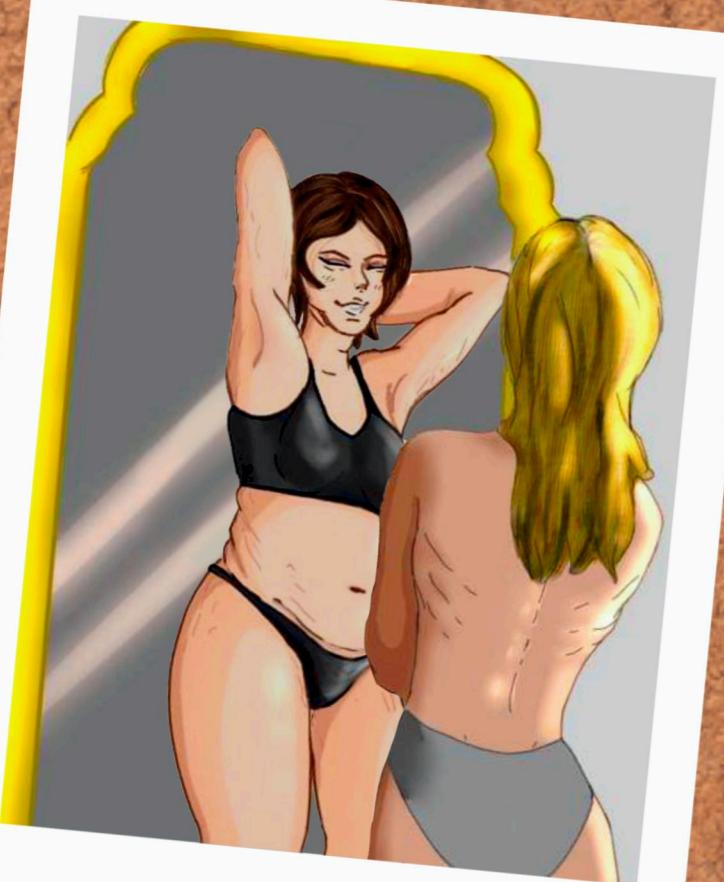
V marci sa naša škola zapojila do Národnej ceny kvality v odbornom vzdelávaní a príprave 2024 v kategórii Rozvoj občianskych zručností aktívita mi Školského parlamentu SOŠ Pruské. Ako jedna z troch najlepších škôl na Slovensku sme sa dostali do finále a prezentovali našu prácu pred komisiou. Súťaž sme sice nevyhrali, porotcovia sa museli rozhodnúť pre jedného víhernu, avšak ocenili naše silné stránky, napríklad rôznorodé aktivity školského parlamentu, účasť v projekte EPAS a tiež organizované diskusie k témam kritického myślenia a ekológie.

Zapojili sme sa už do 4. ročníka Participatívneho rozpočtu a čaká nás príprava a realizácia nových projektov, na ktoré sa tešíme. Vyskúšali sme si simulované voľby do europarlamentu, čím sme chceli poukázať na ich význam a dôležitosť toho, kto o nás bude rozhodovať nielen na Slovensku, ale i v celej Európe. Študenti si v máji zvolili zástupcu do rady školy z troch výbraných kandidátov a zastupovala Sofia Stránska z I.A triedy.
Soňa III. Z

ŠKOLSKÉ AKTIVITY V OBRAZOCH

VYDALA REDAKČNÁ RADA NOVINÁRSKEHO KRÚŽKU.

Vedúci krúžku: Ing. Ol'ga Gézeová

Jazykový redaktor: Mgr. Margita Košútová

Hlavný šéfredaktor: Constance Marcinová II.Z

Redaktor: Lea Šedovičová II.C

Grafik: Samuel Burdej III.A

Foto: archív SOŠ Pruské

máj 2024